

Οι αναμετρήσεις έχουν νικητές, έχουν και χαμένους. Έχουν επίσης και θύματα. Κάτι τέτοιο, είναι το Historic rally of Greece, ή Historic Acropolis rally, ή όπως θα το έλεγαν αν διοργανωνόταν το '17.

Ως είδηση λοιπόν είναι γεγονός τελεσίδικο. Η Ελλάδα, την επόμενη χρονιά δεν θα φιλοξενήσει διεθνή αγώ να ιστορικώ ν αυτοκινήτων της κατηγορίας sporting. Δεν είναι η πρώ τη φορά που θα συμβεί αυτό. Το πρωτοζήσαμε το '14.

Έχουν ενδιαφέρον αυτές οι εξελίξεις. Μας αποκαλύπτουν τους μηχανισμούς των συγκρούσεων, το ευμετάβλητο της συμπεριφοράς, για να το εκφράσω διακριτικότερα, κάποιων εμπλεκομένων και ασφαλώς ότι η αντιπαράθεση δεν είναι μόνον ιδεολογική, αλλά οικονομική, ακόμα και επαγγελματική. Έτσι λοιπόν δεν είναι μόνον η συντηρητική, ή η αποτυχημένη ή η εν πολλοίς αμαρτία περιπεσούσα Λέσχη από την μια, και η ριζοσπαστική, η πνέουσα ανέμων αλλαγής, και εφορμούσα Ομοσπονδία από την άλλη.

Είναι, όμως, εκπληκτικό το πώς ένα πλήρως εξαρθρωμένο σύστημα, όπως η Λέσχη στις μέρες μας, που θα έκανε πολλά, παλαιά, άξια μέλη της να κρύβονται από αξεπέραστη ντροπή, όχι μόνον αντιστέκεται στην ολοκληρωτική κατάρρευσή της, αλλά ασκεί πολιτική, κάνει λόμπιν στην FIA και δημιουργεί αναχώματα. Παράλληλα ο τέως και ο πρώην πρόεδρος, καθώς και λοιποί ταγοί, συντάσσονται σε νέες πλατφόρμες, με επιθετικές φιλοδοξίες σε περιφέρειες που φέρονται να έχουν άνεση στο να στηρίξουν οικονομικά, παράτολμα, αγωνιστικά σχέδια.

Επικίνδυνο ή Ρεαλιστικό, ή για Χάχανα στα καφενεία θα αποκαλυφθεί συντόμως. Λέγεται ότι η πολιτική είναι η Τέχνη του εφικτού. Η γενικότερη εμπειρία μας, από τα μέσα της δεκαετίας του '70 και εντεύθεν, μας καταθέτει ότι είναι και η επιστήμη του εμπαιγμού.

Για το έρμο το ημεδαπό μηχανοκίνητο σπορ που τόσο πολύ, τόσο πολλοί, σφόδρα ηράσθησαν, όλως δε εσχάτως και το ιστορικό του τμήμα, η σύντομη πορεία του, μας διδάσκει, ότι όσο πλούταινε, τόσο φτώχαινε. Από τη δεκαετία του '60 αυτή η τροχιά. Όσο δημιουργούσε μια υπεραξία, τόσο πιο πολλοί έβρισκαν σε αυτό, το λιμάνι της αγωνίας τους. Μέχρι που κάποια στιγμή πλειοψήφησαν, ή έστω επικράτησε η τακτική τους. Είναι και θέμα

εποχής βέβαια το έχουμε επαναλάβει. Αυτός ο συνδυασμός της φτωχής αλητείας και της επικίνδυνης σαχλαμάρας, που θριαμβευτικά επικρατεί στις μέρες μας.

Ας το συνοψίσουμε:

Η Ομοσπονδία έχασε το διεθνές ιστορικό της ράλυ για το '17, και για τούτη την απώλεια κατηγορεί τη Λέσχη. Η Λέσχη, από την άλλη πλευρά, μετά από μια εικοσαετή διαχείριση που εύκολα μπορεί να χαρακτηριστεί ως καταστροφική, δεν διστάζει να θέλει να εκμεταλλεύεται ότι έχει καταστρέψει. Τέρμα διπολικό!

Και ασφαλώς υπάρχει και το κοινό, οι φίλοι του αθλήματος, οι αγωνιζόμενοι, οι τεχνικοί, οι οργανωτές, ο Τύπος και οι αεροπώληδες αυτού καθώς και οι λοιπές δυνάμεις, οι οποίες, καθώς αξιοποιούν τα μέσα κοινωνικής διαδίκτυωσης εκφράζονται άλλοτε ελεύθερα, ανεμπόδιστα, ευγενικά.

Κι άλλοτε ακαταλαβίστικα, συχνά υβριστικά, συχνότερα άκομψα, αποκαλύπτοντας ο καθένας το επίπεδό του. Πρόσωπα που έχουν ανταλλάξει χυδαιότητες, μετά από λίγο είναι φίλοι και χαριεντίζονται. Και τανάπαλιν, και δημόσια όλα αυτά.

Πως, όλος αυτός ο αχταρμάς μπορεί να εξυγιανθεί είναι ένα δύσκολο ερώτημα, ή μάλλον η απάντηση είναι δύσκολη και η νέα διοίκηση της Ομοσπονδίας καλείται να την βρεί και να την εφαρμόσει.